

Vertooningspel, op de vrede, gesloten den 10den van oegstmaand des jaars 1678.

Govert Bidloo

bron

Govert Bidloo, *Vertooningspel, op de vrede, gesloten den 10den van oegstmaand des jaars 1678*.
Anthony Lescaijje, Amsterdam 1678

Zie voor verantwoording: http://www.dbnl.org/tekst/bidl001vert01_01/colofon.php

© 2012 dbnl

Spreekende vertooners.

Tijd.

Staatzucht.

De 7 Provinciën, *voerende Holland het woord.*

Weelde.

Zorgeloosheyd.

Overvloed.

Voorsigtigheid.

Godvrugtigheid.

Vreede.

Welvaart.

Oorlog.

Twist.

Roof.

Verraad.

Faam.

Staatkunde.

Vrankrijk.

Spanje.

Eerste deel.

Tijd en Staatzugt voor 't Gordijn.

Tijd.

NU zal de Wareld weer een wondre tijd beleven,

Staatz.

Mijn drift zig in het hert der Koningen begeven,
De volgende Eeuwen zig ontzetten op mijn naam.

Tijd.

Dit Staatelijk Tooneel verheffe uw Troon, en Faam.

Het Gordijn open.

Holland legt in de schoot van de Weelde, die op een Troon zit. Overvloed staat aan haar slinker, Zorgeloosheid aan haar regter zijde, op de trappen vertoonen zig de 6 andere Provincien.

Holland.

HOe zacht legt sich mijn hoofd te rust!
Daar uwe wacht mijn zorgen blust,
Daar *Overvloed* my zegeningen,
En alle wellust op komt dringen.
O! *Weelde*, ô! zoete *Zorgeloosheid*.
'k Voel dat de slaap mijn leden vleit,
Die, afgemat door al 't genoegten,
Alleen om versche krachten swoegen.

Weelde.

Gy zult niet slapen ongestreelt;
Al wat uw oog, of oor verveelt,
Zal zich alhier niet laten vinden,

Zorg.

Weg zorgen die de vreugd verslinden.

Overvl.

Laat zorgen die het qualijk gaat:
't Geluk verbonden aan uw staat,
Kan macht, noch list, noch tijd verheren.
Gy zult noch lust, noch schat ontberen,
Al wat de wijde Wareld heeft
Is billijk datze u overgeeft.

Al die de Zon in 't oost zien klimmen,
 Al die haer in de Wester kimmen
 Zien duijken, wien by Noorder strand
 De kou verstijft, of wien de brand
 Der Zuijder As het hoofd komt zengen,
 't Komt al by u zijn gaven brengen.

Weelde.

Wy waken voor uw staat, en eer:
 Leg zorg, en lichaam teffens neer:
 Zacht.....

Voorzig.

Onbedachte Maagd.

Uyt.

Weelde.

Wie komt ons hier verstooren?

Voorzt:

Voorzichtigheid wil haar.....

Holland.

My lust u niet te hooren.
 Mijn staat heeft uwe zorg, en toezicht niet van nôon;
 Haar Welstand wert van elk zijn dienst, en trouw ge nôon:

Voorz.

Ach! denkt gy niet hoe licht dat ook verwisselingen....

Holla

Swijg zotte Zorgster, ik kan al 't verand'ren dwingen.
 Mijn zetel wert van elk, hoe machtig, aangebêen,
 Ik kan wel ieder, maar mijn niemant neder trêen.
 't Vloeit alles in mijn schoot, het denken doet my krijgen,
 Daar andere met moeite ook nimmermeer toe stijgen.

Voorlig.

U dreigt een felle storm, waak op, eer 't ongeval,
 Dat u eerlang met list, en kracht bestooken zal,
 En hoop, en hoeft verplet. Ach! ach! hoe kunt gy slapen!
 'k Zie na uwe ondergang de gantsche wareld gapen,
 En snakken; Ach! men deelt gelijk een Oorlogs buyt
 Uwschoonheit aan de moord, en brand al juychende uyt.
 Ach! hoor my doch, gy weet dat ik u altijt teder...

Zorgel.

Van hier onrustige, lecht gy uw hoofd zlegs neder.

Voorz.

Waak doch de welvaart is in 't uysterste gevaar!

Zorgel.

Ha! ha! ha! ha! ha! ha!

Holland.

Van waar komt deze maar?

Voorzig.

Van elk die minder is, en meer als gy wil wezen.

Holland.

Dreygt my geen nood als die! zoo slaap ik zonder vrezen.

Weelde.

Wats dit?

Godv.

Slaep in den arm die u na 't leven staat.

Betrouw u op den raad die heimlijk u yerraad.

Gy, die my weinich eer, en achting hebt gedragen,

Zult afgepijnt door vervareljke plagen,

Eerlang gevoelen wat de dartelheit misdoet,

Als zy de Godsdienst schopt met achtelooze voet,

Wanneer elende dan uw trotsheit heeft verbrooken,

Zult gy weer vuren op vervuylde Altaren stookten,

My zoeken, die gy nu maar met de nek bezier.

Holland.

Gunt gy my me't vermaak van deze rust dan niet?

Overvl.

Verkniesde troniën, wie heeft u hier ontbooden?

Voorz.

't Aanparssende geweld van schrikkeljke noodden.⁺

Daar speelt de Nijt haar rol, zy boezemt haar venijn

In 't hert der Vorsten, die uw welstand tegen zijn.⁺

Zy raad Vorst *Karel* u ter Zee in 't hert te steeken.

Doet Koning *Lodewijk* te Lande uw macht verbreeken,

Daar vlucht de vree....

⁺Vertooning

⁺De Vrede en Welv.
Gevlucht zijnde ziet men een
nytbeelding van 't verval der
Neering.

⁺ **Vreede.**

Hy vlucht die 't leven bergen wil,

Voort *Welvaart*, voort van hier, kom vlucht, sta doch niet stil.

Ik Heb de krijg gezien, op zijn Metale wagen;

Vlucht al met my, die in mijn by zijn scheidt behagen.

⁺hebbende de welvaart aan
haar hand.

Binnen.**Holland.**

Wat onrust maakt....

Zorgel.

Ai slaap, vertrouw op onze wacht.

Voorz.

Ik ga, terwijl gy doch *Voorzichtigheid* vracht.

Godvr.

En ik, om geen meer hoon, noch leet van u te lijen.

Weelde.

Wie u verlaat of niet wy zullen voor u stryden.
 Lecht gy maar uw leedjens neder,
 Op de wacht van *Overvloed*,
 Die u alle morgen weder
 Met een nieuwen aanwas groet.

Overv.

Weest gerust, mijn Zuster *Weelde*
 Heeft de Zorgen weg gejaagt,
 Al de stoet die u verveelde,
 Op een andre dach gedaagt.
 Maar welk een schrik gedrocht vertoont zich in 't verschiet?

Weelde.

Ik ken hem, 't is de Krijg, ik beef!

Zorgel.

Nu schrik zoo niet.

Weelde.

Wat vliechter vuur, en rook, uyt dissel, as, en rad'ren!
 Wien of dat gelden zal!

Overvl.

't Schijnt of hy ons wil nadren.

Weelde.

O! ja, hy heeft het op dit rijk gewest gemunt.
 Ach Zuster! ach hy komt! vlucht zo gy vluchten kunt.

Overvl.

Maar de Maagd.....

Weelde.

Die moet haar zelve nu bewaren,
 Wy ons, en zy, kom voort, haar leven zien te sparen.

Tweede deel.

Mars op een wagen. Rontom hem gaan Twist. Verraad. Geweld. Moord. Roof. voor af gaat de Nijt. De 7. Provintien leggen in slaap.

DAt schelle Krijgsmuzijk ontsteekt mijn grootsch gemoed, Daar my Jupijn de trots der menschen straffen doet. Nu zal dit stil gewest van brand, en nederlagen, Met haar de wareld, van mijn strenge geessel wagen. Ruk voort gy slaven, huyl dat de alderminste mensch, Uyt angst voor mijne Roe, aanstonts te sterven wensch.

Op mijn staffieren, toon de Vorsten uw vermogen. Gy *Twist* zult geen besluyt tot reddering gedogen. *Verraad*, *Geweld*, en *Moord*, betoon uw heerschappy. Wat brandbaar is, dat brand, wat lijden kan, dat ly, De dierte, en armoe zal uw spoor van zelf wel volgen. Wie ons te stutten pleeg, daar hy ons nu verbolgen, En magtig ziet, is reetz uyt vrees al weg gevluht. Gints sluymert *Nederland*, voor geen gevaar beducht. Treet toe, vernieltze nu, laat ons haar rijkdom deelen, En in haar ondergang ons hoog vermogen streelen. Val aan nu mijn getrouwe, een rijke schoonheit leit In zorgelooze slaap, zy is u toegezeit, Zoo gy uwe armen rept, verstrikt haar in uw lagen, Of dwingtze door u vuyst, zoo! zoo! ik hoor de slagen, En zie de blixem van het Buskruyd in zijn kracht. Dat onweer steurt haar rust.

Holland.

Wie wekt my onverwacht,
Met zulk een naare kreet! wie durft my hier vervelen?
Waar zijt gy *Overvloed*, en *Weelde* mijn gespelen?
Op! Zusters op!

Mars.

Val aan.

Holland.

Wat schrikkelijk gerucht
Vervult met stof, en rook mijne ogen, en de lucht!
Help! help! *Voorzichtigheid*, de krijg wil my verkrachten,
t *Geweld* steekt my na 't hert, ach! ach! ach! ach! mijn klachten
Zijn eydel, en zy weg, waar berg ik my in nood!
Dat zich de Landsoldaat, dat zich mijn Oorlogsvloot
Te weerstel, 'k zal....

Geweld.

Die kan tot uw behoud niet helpen:
Wy zullen....

Voorzig.

Haar geheel nu noch niet overstelpen.

Uyt.

Holland.

Ik wil....

Voorlig.

Gy moet u eerst van vaster plaats voorzien.

Mars.

Val aan! val aan!

Voorzig.

Schep moed, wilt aars'lend weerstant bien.

Mars.

Nu dient de Magt verdeelt om d'andre te onderdrukken.
Verraad, en gy *Geweld*. zult weer voor steden rukken,
 De vestingen met Gout, of staal vermeest'ren gaan.
 Gy, *Twist*, en *Wantrouw* val in heer, en onderdaan,
 Uw zuster *Oproer* zal u zeeke bystant bieden.
 Ik zie de bloode voor 't gekraay der haan al vlieden,
 De Waterleeuw vol schrik vergeefsche slagen doen,
 En aars'len op 't geschreeuw der Britsche griphioen.
 Vaar voort, volvoer mijn last, die 't meeste kan verwoesten,
 Zal meeste winst, en eer van zijnen arbeid oesten.

Holland met de 3 Prov. Voorsigtigheid.

Wy zijn verloren, zoo zich ieder niet en weert,
 Ach! ach! wat is mijn staat, en zegen omgekeert.
 Op heer, en onderdaan, op land en waterhoofden!

Voorz.

Daar ziet gy dat de *Twist* haar van verstant beroofde.
 Het Volk valt de Overigheid in leven, eer, en goed,

Vertooning.

De wrok aan 't raazen, bant 't ontzach uyt elx gemoed:
 De *Wantrouw* boeit de hand van die haar eerlijk dien;
 Men kent zijn vyand niet, uyt ware hertevrienden.

Holland.

Ik wil mijn havens met veel oorlogs volk, en 't land....

Voorz.

Ach! ziet uw steden door verraadt, en schrik vermant.
 Gy roept uw macht hier niet, daar noodeloos te wapen;

Vertooning.

Gy waak ter Zee, en schijnt te lande als noch te slapen.

Holland.

Mijn onderdanen toon dat u geen macht ontbreekt,
 Om....

Voorz.

Ziet gy ginder niet, hoe zich 't geweld naar wreekt?

Hoe moord, en brand, en roof de landen overstroomden,
Hoe dierte, en armoede al met dorst, en honger komen!

Vertooning.

Wat vlucht men aan die kant! wat is men daar verbaast!
Hoor hoe het water, dat ter dijken in bruyst, raast!

Holland.

Ach! my!

Voorz.

Schrik niet, gy zult door 't breken van uw dijken
't Gevaar van deze brand, in 't water wel ontwijken.

Holland.

Ik wil in 't water my....

Voorz.

Hoe zijt gy dus ontzint,
Voor eerst is 't al genoeg, dat gy wat tijt gewint.

Holland.

Zal stad, en land in 't wa....

Voorz.

Het water moet u helpen.
Het hulp u meermaals, 't zal u nu niet overstelpen.

Holland.

Wat zal ik doen? ach! ach!

Voorz.

My volgen, en mijn raad;
Ik hoor gerucht, kom, wijk.

Derde deel.

De Faam.

Te water is de staat
Van Nederland gered, de Koningen geslagen,
Zien Held de Ruyter de eer der krijgskans met sich dragen.

De Provincie van Holland. Voorzichtigheid.

Ik heb *Godvrugtigheid*, gelijk gy ziet, herstelt.
De dart'le *hoogmoed* leit door wijsheit neer gevelt.

Vert.

Het volk bid yverigh om 's Hemels gunst te winnen.

Voorzig.

Eer kan men met geen nut iets aangaan, of beginnen.

Holland.

Toen greep ik moed, en nam een *Opperveldheer* aen.

Vertooning.

Voorz.

Ik zie een Mannemoed hem in het aanzicht staan.

De vaste Vestingen met Oorlogsvolk bezetten,

En 's Vyands inval met beleid en kracht beletten.

De Burgery gereet het Land veel dienst te doen.

Holland.

'k Deed op u raad aanstonds Gezanten hene spoên
Na *Spanje* en *Duytsland*, ziet zy hebben vast besloten,

Vertooning.

Mijn staat te stutten: als getrouwe Bondgenoten,
Haar Leger zakt vast af, zy merken dat mijn val
Indien dien God gehengt, haar ook verplettren zal.

Voorzig.

Maar zietge uw Vyand wel op uw gesusters woeden!

Holland.

Ach! hoe aal ik de macht van mijn bescherming voeden!
De Burgery wert arm, 's Lands schatkist uytgeput;
En de *Overvloed*, die my voorheen heeft ondersteut,
Is met de *Welvaart*, en *Vreede* weg geweken!
Hoe raaktmen uyt 't gevaar, daar wy ten hals in steken
Dry van mijn *Susters* weg, *twee* heerlijk in de ly,

Vertooning.

De *Seste* vreest de vloot van England ieder Ty.
Ik zit in Schanssen, en begravingen bedolven,
En zie in plaats van Land, een Zee te lande golven.
Ach! dat den Hemel zich nu mijner doch erbarm!

Voorz.

Nu maak geen vruchteloos noch moedeloos gekarm.
'k Ging wijl gy bezich waart met u te weer te setten,
Tot uw behoudenis, ook mijne sinnen wetten.
Ik zach dat Engeland vast aarselde in 't Verbond,
Dat tot uwe ondergang, voorheen gesloten stond;
Toen stierde ik *Staatkunde*, en zijn Dochters vol van reden,
Om 's Konings hartheid weer tot vrindschap te verknedden,
De Liosde tot zijn bloed, en 't inzicht dat zijn troon
Zou wag'len, zoo gy als een parel aan de kroon
Van Vrankrijk wierd gehecht, ried hem met rijper oordeel
't Verbond voort te eyndigen, tot uw, en ook zijn voordeel;

Daar komt mijn Zoon nu zelf.

Staatkunde uit.

Staatk.

't Gaat wel doorluchte Maagd,
Uw zegen die wat dook is weder opgedaagt;
Uw Susters, 't staaffche juk ontdooken, u weer nadren.

Holland.

Zijt welkom.

Voorz.

Wilt u voort tot tegenweer vergadren.

Holland.

Dat ik u byde, en gy my weer in de armen druk.

Staatk.

Nu schrey de krop eens uyt, en dank uw hoog geluk.
Sla herwaarts eens uw oog, en ziet uw *Veldheer* trouwen,

Vertooning.

Om door een Huwlijcx band, de vrindschap vast te houwen.
Hoe *Munster* de Oorlog moe den Helm heeft afgelecht,
En uwe Burgery de moed is opgerecht.

Holland.

Mijn hert herleeft ah ik maar reddering durf hopen,
Ik zie de heirbaan nu tot mijn verlossing open.

Holland.

Den Hemel vordere deze aanwas van geluk,
En red mijn onderdaan doch eenmaal uyt den druk.
Gy nu gezusters, die de klauwen zijt ontsprongen,
En 't juk ontlopen, dat u wierdop 't lijf gedrongen,
Laat ons de band, die ons zoo lang verbonden hielt,
Weer hechten, levende voortaan als eens gezielt.

Voorz.

Kom volg my, om 't geweld nu tegenstant te bieden,
Nu moet gy vechten, daarje om bestwil eerst most vlieden.

Vierde deel.

Mars, Twist, Verraad.

Twist

't Werd tijd dat men zich zelf voor overval verzorg.

Mars.

Mijn dapperheid blijft voor uw lifsbehouwt te borg.

Twist.

Ik wierd verbannen!

Verraad.

Ik met kracht te ruch gedreven,
En burg ter naauwer nood mijn half verlore leven:

Mars.

Zoo is 'er dan geen macht meer over, als geweld?

Verraad.

Die werd door wijsheid nu al me ter neer gevelt,
En durft haar kloekheid niet als schromende genaken.
De moord staat selfs verbaast, en tracht zich weg te maken.

Twist.

De vlucht zou ons nu best....

Mars.

Hoe zou men vluchten! neen,
Men moet met doller kragt haar onder de ogen trêen.
Zou zulk een ryke Bruyd, en buyt onse arm ontspringen,
Laat ons zoo moedeloos, den aftocht noch niet zingen,
Dat weer de trom op nieu mijne optogt hooren laat.

Verraad.

Ziet hoe *voorzigtigheyd* elk een tot stilstandt raad;
Hoe *Staatkunde* overal de Vorsten in gaat scherpen

Vert

De kryg te stutten, en de wapens weg te werpen.
Hoe 't volk van wederzy, van bont gebuurschap spreekt,
En hakende na rust, het hoofd na Vrede steekt.

Mars.

De Vrede komen? neen, dat zal ik niet gehengen.
Wy moeten by 't geweld de lift nu zien te brengen,
Dat zich.... Daar komt zijn vrind, hoe gaat het?

Roof.

't Is gedaan,

Roofuyt.

Ik vluchte om my niet in haar banden te zien slaan.
Daar is niet meer te doen, gy moet de standert strijken
Uw rijk, en 't onz is uit; Laat ons in tijts noch wijken.

Mars.

'k Had van uw stout gemoed een stouter taal verwacht.

Roof.

Wat baat geweld, wanneer *Voorzichtigheid* haar kracht,
Daar haar *Godvrugtigheid* en dappre deugd-geleien,

Te werk willeggen, kom laat ons van hier maar scheien.
Daar zijn veel rijken daar uw naam meer gelden zal,

Verlaatzte hier, en bouw daar uwe legerwal.

Mart.

Ik wil....

Verraad.

Gy moet van hier.

Mars.

Zal Nêerland dus ontspringen.

De strik....

Vertooning.

Roof.

Zie daar 't begin der Vreedehandelingen.

't Gezantschap arbeit vast. Kom volg mijn raad, vertrek

Verraad.

In stilte, eer ons alhier *Voorzigtigheid* ontdek.

Vyfde deel.

Vrede, en Welvaart dalen in een Wolk neder. Godtvruchtigheyd. Holland, en al de Provinciën op het Tooneel.

Godv.

SChep moet, den Hemel is tot uwe hulp genegen.

Daar opent zich een wolk, een voorbode uwer zegen.

Nu schrey niet meer, wisch af uw raauwgekreete wang.

Hoor, wat een lief geluyt zich mengelt in die zang.

+ Droeve *Maagd* droog af uwe oogen:

Vrede en Welvaart komt weerom;

's Hemels gunst met u bewogen,

Dooft Trompet, en Oorlogs-trom.

De *Overvloed*, nu weg geweken,

Zal eerlang met grooter pracht,

't Hooft in uwe staat opsteken,

En zich geven in uvv macht.

Doch laat nimmer haar bestieren

Door de *Weelde*, en *Zorgeloosheid*;

Maat, en tucht moet teugel vieren

Aan de schat uw toegeleit.

Wilt dan voor ons beide waken,

Gy zult u gehulpen zien,

Wy u meer gelukkig maken,

Gy met rust uw staat gebien.

+Vrede en Welvaart zingen.

Holland.

Ik kus eerbiediglijk u trouwe noodvrindinnen-

Die ik omzichtig voorts zal eeren, en beminnen.
 Gy ziet hoe ongetooit mijn hair, en kleeding hangt;
 Mijn ziel die hoopeloos heeft seven jaar verlang
 Uw lieflijk aanschijn eens in vriendschap aan te schouwen,
 Had mind'len, noch vermaak, om pronk aan 't lijf te houwen.
 Ik ben gesleurt, getreen, geslagen, en veracht.

Vrede.

Komt zet u weer te rust in uw voorgaande pracht.

Wely.

Ik zal uw zetel elk doen eeren als voor dezen.

Holl.

Daar uwe hand my voert is geen gevaar te vrezen.
 Maar wat geschreeuw vervult....

Godv.

Daar is *Voorzichtigheid*;
 Zy staat de wreede *Krijg*, door schrander Staarsbeleit,
 Met al zijn aanhang, als verwonnene in een keten;

Vertooning.

Wijl *Roof*, *Geweld* en *Moord* zich niet te bergen weten.
 Haar dochter, wijsheit, breekt al 't doodelijk geweer.
Bedroch, en *vuyle nijd* valt voor haar voeten neer.
 Zy is vol drift, en ernst om ieder aan te manen,
 Op deze voet, zich ook de weg tot rust te banen.

Holland.

De vreugd, die 't hert gevoelt, beneemt de mond de spraak.
 Daar komt....

+ Ik voel met u een zelve ziel vermaak.
 Ontfrons het voorhoofd, kom, erken elkaar als vrinden.
 Tre toe; laat vrede uw hert onscheidelijk verbinden.
 Kom voeg u alle tot dit God-geweide Altaar;
 Vergeet te wederzy, 't verledene gevaar.

+Staatkunde met Spanje en
 Vrankrijk aan de hand uyt.

Holland.

Dit uur heb ik gewenscht.

Spanje.

Dien dach ik te beleven.

Vrankrijk.

Ik mijn getrouw heit u met vrindschap, weer te geven.

Vrede.

Zluyt dan eenstemmelijk een eeuwing vree verbond.

Godv.

De waarheit zy in 't hert, en de uytpraak in de mond.

+ Dit Altaar tuyge altijd, dat wy op heden sweeren,

+ Elkander welstand: en gerustheid te vermeeren.

+Hollandt, Spanjen,
vrankrijk

+Hollandt, Spanjen,
vrankrijk

Vreede.

Den Hemel zy gedankt, dat ik weer ben herstelt.

Godv.

Die hoede u w staat en rijk, voor onheil en geweld.

Welv.

Ik zal met *Overvloed*, uw schaarsheid weer verrijken,

Staatk.

Vermetelheid noch ramp, doe u van 't opset wijken;

Noyt zy u *Oorlog* lief, of liever noch de *Vrêe*.

Holla.

Dank zy de *Vreede*, die ons red uyt al dit wee.

Spanje,

Die 't vuur heeft uytgeblust dat seven jaren blaakte,

Vrank.

Dat my zoo veel als u het hert met droefheid raakte.

Faam.

Wat hoor ik!

de Faam komt vliegen.

Staatk.

Dat gy hoort, dien voort de wareld aan.

Laat uw Bazuin geen klank, als die van *Vreede* staan.

Vreede.

De wareld leer voortaan de dollen *Krijg* verachten,

En wat uyt mijne schoot al zegen is te wachten,

Dat dan geen tweedracht weer dit bloeiend land verstoort.

Men geef aan *Wantrouw*, *nijt*, noch *eygenbaat* gehoor.

Godvruchtigheid voor al moet de eerste plaats behouwen:

Dan kuntge op 's Hemels gunst met zekerheit betrouwen.

Hoor hoe de vreugd 't gemoed der menschen heeft geraakt

Zie welk een zegevuur in alle steden blaakt.

EYNDE.